

K. ANDREJEV:

Legenda o pajku.



a jek je čepel na obrežju in gledal, kako lovi sv. Peter ribe v svojo mrežo, pa si je mislil: „Oh, ko bi imel tudi jaz tako mrežo, to bi bilo veselje! Nalovil bi si toliko rib, da bi mi še preostajalo.“

Sv. Peter, pobožni mož, ki je vedel za skrite pajkove želje, pravi: „Čuj, pajek, semkaj pridi, in dam ti mrežo.“

Pajek hoče k njemu, a ko pride do vode, ne more dalje.

„Ni mi mogoče priti do tebe.“

„No, pa ti vržem mrežo na breg,“ reče sv. Peter in stori to.

„Ojoj, kaj pa naj počnem s tako mrežo,“ vzklikne pajek začudeno, „te mreže si ne upam niti zgeniti, kaj še, da bi ribaril z njo!“

Muha-nagajivka, ki je slišala ta pogovor, reče: „Čuj me, pajek, ti si bebec, zato poslušaj moj modri nasvet! Ker se bojiš vode in ker so ti take mreže pretežke, reci onemu-le možu, ki je proti tebi tako radodaren, naj te nauči plesti take mreže, ki boš z njimi lahko ribaril po zraku.“

S temi besedami se je hotela norčevati muha s pajkom in s svetim Petrom.

„Pa naj bo tako, kakor praviš ti, muha!“ reče Peter, „tvoj nasvet naj se uresniči.“

In tako se je tudi zgodilo.

Od tedaj je znal plesti pajek mreže iz lahke pajčevine, in v prvo, ki jo je spletel, je zašla muha-nagajivka sama, za njo pa so zašle njene isto-vrstne tovarišice.



Kdo gre z mamo?

Izza gore solnce vstane,
cvetke se zbude zaspane,
šepetajo: Dober dan,
solnce zlato, car poljan!

Izgubim se v ravno polje,
pesem pojem zlate volje,
ne bojim se, če bradat
srečal bi me možek — škrat!

In pobratim se s poljano,
vetrič, sin svobode, z mano
čez polje hiti naprej...
Kdo gre z mano, kdo? Povej!

Fran Žgur.

